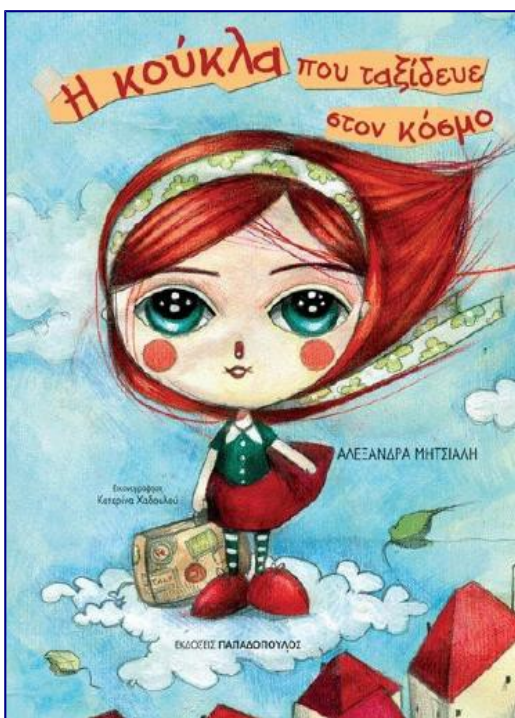

Η κούκλα που ταξίδευε στον κόσμο, της Αλεξάνδρας Μητσιάλη

20/11/2014

Γράφει η Μαίρη Μπιρμπίλη

Η κούκλα που ταξίδευε στον κόσμο
Συγγραφέας: Αλεξάνδρα Μητσιάλη
Εικονογράφηση: Κατερίνα Χαδουλού
Εκδόσεις Παπαδόπουλος, 2012

“Τα χέρια της Ναΐρι δούλευαν γρήγορα σαν να είχαν φτερά. Έπαιρνε τις κούκλες και τις έντυνε με τα μικροσκοπικά ρούχα που βρίσκονταν σ’ ένα ξύλινο κουτί δίπλα της.”

Αυτές είναι οι πρώτες σειρές του βιβλίου “**Η κούκλα που ταξίδευε στον κόσμο**” κι αν πλάσατε στο νου σας μια όμορφη σκηνή με ένα μικρό κορίτσι που παίζει, απλώς ξεχάστε το. Το κορίτσι αυτό δουλεύει σε εργοστάσιο που κατασκευάζει κούκλες. Εκατοντάδες κούκλες έχουν περάσει από τα χέρια της αλλά καμιά δεν έγινε δικιά της. Ξέρει ότι παιδιά σαν αυτή δεν έχουν το δικαίωμα να έχουν τέτοια όμορφα παιχνίδια. Όμως αυτή η κούκλα που κρατά στα χέρια της είναι αλλιώτικη. Αυτή η κούκλα έχει μεγάλα παράξενα μάτια και μισάνοιχτα χείλη που θαρρείς σου ψιθυρίζουν. Πώς λοιπόν να μη γίνει η αγαπημένη της; Πώς να μην την κάνει δική της δίνοντας της το όνομα Λι;

Κι η Λι ταξίδεψε κι έφτασε στα χέρια της Όλια. Αυτή η κούκλα έχει μεγάλα παράξενα μάτια και μισάνοιχτα χείλη που θαρρείς σου ψιθυρίζουν. Πώς λοιπόν να μη γίνει η αγαπημένη

της; Πώς να μην την κάνει δική της δίνοντας της το όνομα Λιλί; Αλλά και η Όλια δεν μπορεί να την κρατήσει δική της, παρόλο που θα το ήθελε πολύ! Την κρεμάει σε ένα σχοινί μαζί με τα άλλα παιχνίδια που έχει για πούλημα και βγαίνει στο δρόμο. Βλέπετε η Όλια και η οικογένειά της είναι πρόσφυγες και πρέπει να δουλεύουν για να ζήσουν.

Το ταξίδι της Λιλί τέλειωσε καθώς έφτασε μέσα σε μια χάρτινη σακούλα στη Σόφη. Η Σόφη δεν παίρνει πολλά δώρα στα γενέθλιά της αλλά χαίρεται πολύ με αυτό το ένα και μοναδικό που με τόση αγάπη της χαρίζει ο μπαμπάς της γιατί ξέρει ότι υπάρχουν παιδιά που δεν έχουν ούτε αυτό. Κι όταν αγγίζει το μικρό κορμάκι αυτής της κούκλας, όταν βλέπει αυτά τα τόσο διαφορετικά μάτια και τα μισάνοιχτα χείλη που σαν κάτι να θέλουν να της πουν, δεν μπορεί παρά να αγαπήσει αυτή την κούκλα, τη Λιλίκα, σαν όλα τα παιδιά του κόσμου.

Αναζητήστε αυτό το βιβλίο, αν δεν το γνωρίζετε. Είναι από εκείνα που όταν τα περιγράψεις νιώθεις ότι τα αδικείς. Διαπραγματεύεται ένα δύσκολο θέμα, την παιδική εργασία και πετυχαίνει να το προσεγγίσει με ευαισθησία αλλά χωρίς μελοδραματισμούς και κορώνες. Η εικονογράφηση της Κατερίνας Χαδουλού, με έμφαση στα μεγάλα θλιμμένα μάτια είναι καλαίσθητη. Και η ιστορία κινείται όμορφα σαν πραγματικά το παιχνίδι να αλλάζει χέρια μπροστά στα μάτια του αναγνώστη. Νομίζουμε ότι είναι μια πολύ καλή αφορμή για κουβέντα και σκέψεις. Τα παιδιά έχουν την τάση να θεωρούν πολλά πράγματα δεδομένα... ίσως όχι μόνο τα παιδιά.

<http://www.elnplex.com/%CE%B7-%CE%BA%CE%BF%CF%8D%CE%BA%CE%BB%CE%B1-%CF%80%CE%BF%CF%85-%CF%84%CE%B1%CE%BE%CE%AF%CE%B4%CE%B5%CF%85%CE%B5-%CF%83%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CE%BA%CF%8C%CF%83%CE%BC%CE%BF-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B1%CE%BB/>